

РЕШЕНИЕ

№ 1479

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12052** по описа за **2019** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. Л. Я., чрез пълномощник, срещу Решение/ без номер/ от 31.07.2019г., постановено по НАХД № 20374/2017г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 323/18.09.2017г. издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град (ОБДХ), с което на основание чл.42, ал.1 от Закона за храните /ЗХ/ на лицето е наложено административно наказание - глоба в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева, за нарушение на чл.12а, ал.1 от ЗХ.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност поради допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят твърди, че фактическото описание на нарушението е формулирано по неясен начин като същият възпрепятствал възможността да се разбере в какво се изразява обвинението. Поддържа се становище, че забрана сочеща, че търговия с храни, може да се извършва само в регистрирани обекти е обективизирана в съвсем друга норма – чл.12, ал.1 от ЗХ, което обаче не е обективизирано нито в АУАН нито в НП. Твърди, че санкционната норма на чл.42, ал.1 от ЗХ, посочена от издателя на процесното НП, предвижда санкция за нарушаване на запрета обективизиран в чл.12, а не в чл.12а, където на практика не се съдържа никаква забрана, а се урежда ред за

регистрация. Претендира отмяна на решението на районния съд и постановяване на ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. В съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – Директора на ОД“БХ“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и твърди правилност и законосъобразност на оспореното решение. Моли същото да бъде оставено в сила. Претендира разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена проверка на 13.06.2017г. служители на ОДБХ - С. град, направили проверка на търговски обект – сергия за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], подход към метростанция „С.“. Проверяващите установили, че Л. Л. Я. е извършвал търговска дейност на сергията като продавал: череша, ягоди, кайсии и домати, без да е подадено заявление за регистрация по реда на чл. 12а, ал. 1 от ЗХ.

Тези обстоятелства били обективирани в Констатилен протокол № 0011971 от 13.06.2017г. и АУАН № 2000527 от 13.06.2017г. който бил връчен и подписан с възражения, че работи незаконно поради факта, че Л. община не разрешава. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от субективна и обективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение по чл. 12а, ал. 1 от ЗХ, за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност на основание чл. 42, ал. 1 от ЗХ.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Правилни са изводите на въззивният съд за липса на процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, в същите се съдържат изискуемите реквизити, като нарушението е подробно описано, посочена е дата и място на извършването му. С оглед на горното неоснователни са възраженията на касатора в тази насока.

Нормата на чл. 12а, ал. 1 от Закона за храните регламентира, че Областната дирекция по безопасност на храните, съответно РЗИ, извършва временна регистрация на обект

за производство и/или търговия с храни за срок до три месеца в случаите, когато обектът отговаря само на изискванията на чл.12, ал.1, т.1 и 2, като неизпълнението на това изискване е определено като административно нарушение по чл. 42, ал.1 от ЗХ. За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на едно лице на основание чл. 42, ал.1 от ЗХ, следва да бъде безспорно установено, че това лице е производител или търговец на храни, произвежда или търгува с храни в страната и то в обект, който не е регистриран по този закон. В настоящия казус, безспорно е установено, че Л. Л. Я. е извършвал търговска дейност по смисъла на закона. Не се оспорва фактът, че сергията, на която се е продавала стоката, не е била регистрирана като обект за търговия с храни по смисъла на чл. 12 от ЗХ. Съобразно визираната норма, само неизпълнението на установеното в чл.12а, ал.1 от ЗХ задължение за регистрация на обекта за търговия с храни представлява административно нарушение и именно това релевантно обстоятелство е изрично посочено както в АУАН, така и в НП. Следователно изложените в жалбата твърдения за невъзможност да се разбере в какво се изразява обвинението, са несъстоятелни.

Съгласно § 1, т. 61 от Допълнителни разпоредби на Закона за храните, "търговец на храни" е всяко физическо или юридическо лице, което се занимава с търговия с храни, като по смисъла на т. 60 - "търговия" е процес на внос, износ, съхранение, транспорт, продажба и представяне за продажба на храни, предлагане на храни в места за обществено хранене, както и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни. Съобразно § 1, т. 37 от ДР на Закона за храните, законодателят е определил, че "обект за производство на храни" е всяко помещение или сграда, в което се извършва добив, частична или цялостна преработка, приготвяне, пакетиране, препакетиране, бутилиране, етикетиране и съхранение на храни, предназначени за консумация от човека.

Безспорно е, че Л. Л. Я. е извършвал продажба на плодове и зеленчуци с цел реализиране на доходи, осъществявала се на обект - сергия, нерегистрирана по реда на ЗХ. В процесното наказателно постановление точно са описани нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, като са посочени датата и мястото, както и разпоредбите, които виновно са били нарушени, което от своя страна е дало пълна яснота на жалбоподателят в какво се изразява ангажираната му административнонаказателна отговорност.

Неоснователни се явяват и възраженията на касатора по отношение на размера на наложената му сакция. Настоящият касационен състав напълно споделя изводите на СРС, че определената в минималния размер имуществена санкция съответства на тежестта на извършеното нарушение, като не са налице смегчаващи вината обстоятелства. Споделят се напълно и изводите на въззивният съд за липса на предпоставките на чл.28 от ЗАНН като не следва да бъдат преповтаряни.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответната страна за присъждане на разноски по делото. На основание чл.63, ал.3 от ЗАНН на ответника се дължат разноски в размер на 300.00 лв., съгласно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК и доказателства за заплащането им.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд
– София-град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № / без номер/ от 31.07.2019г., постановено по НАХД №
20374/2017г. г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав.

ОСЪЖДА Л. Л. Я., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр.С.,[жк], [жилищен адрес] да заплати по
сметката на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град (ОБДХ) сумата в
размер на 300.00 лв. / триста лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.